

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 września 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Belgia) – JP / Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Sprawa C-651/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka azylowa – Wspólne procedury udzielania i cofania ochrony międzynarodowej – Dyrektywa 2013/32/UE – Artykuł 46 – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 47 – Prawo do skutecznego środka prawnego – Odwołanie od decyzji odrzucającej jako niedopuszczalny kolejny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej – Termin do wniesienia odwołania – Sposoby dokonywania doręczeń]

(2020/C 378/18)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: JP

Strona pozwana: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Sentencja

Artykuł 46 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej w związku z art. 47 karty należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które poddaje odwołanie od decyzji stwierdzającej niedopuszczalność kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej dziesięciodniowemu zawitemu terminowi obejmującemu święta i dni wolne od pracy, biegnącemu od chwili doręczenia takiej decyzji, także w sytuacji, gdy zainteresowany wnioskodawca nie wskazał adresu do doręczeń w tym państwie członkowskim i wspomniane doręczenie jest dokonywane w siedzibie krajowego organu właściwego do badania takiego wniosku, o ile, po pierwsze, wnioskodawca taki został poinformowany, że w braku wskazania adresu do doręczeń decyzji dotyczącej jego wniosku, za wskazany przez niego adres do doręczeń zostanie uznany adres siedziby krajowego organu właściwego w zakresie badania tych wniosków, po drugie, zasady dostępu do tej siedziby dla owego wnioskodawcy nie czynią odbioru adresowanych do niego decyzji nadmiernie dla niego utrudnionym, po trzecie, rzeczywisty dostęp do gwarancji proceduralnych przyznanych przez prawo Unii wnioskodawcy ubiegającemu się o ochronę międzynarodową jest mu zapewniony w tym terminie, i po czwarte, jest zapewnione poszanowanie zasady równoważności. Do sądu odsyłającego należy ustalenie, czy uregulowanie krajowe będące przedmiotem postępowania głównego spełnia te wymogi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 372 z 4.11.2019.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 22 czerwca 2020 r. – Bundesrepublik Deutschland / SW

(Sprawa C-273/20)

(2020/C 378/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Bundesrepublik Deutschland

Druga strona postępowania: SW

przy udziale: Stadt Darmstadt

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy w przypadku dołączania do małoletniego uchodźcy pozbawionego opieki zgodnie z art. 10 ust. 3 lit. a) i art. 2 lit. f) dyrektywy Rady 2003/86/WE ⁽¹⁾ dalsze trwanie małoletniości może stanowić „warunek” w rozumieniu art. 16 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy? Czy z wymienionymi wyżej przepisami zgodne jest uregulowanie państwa członkowskiego przyznające rodzicom dołączającym do małoletniego uchodźcy pozbawionego opieki w rozumieniu art. 2 lit. f) wspomnianej dyrektywy (pochodne) prawo pobytu w państwie członkowskim tylko dopóty, dopóki uchodźca rzeczywiście jest jeszcze małoletni?
- b) W przypadku udzielenia na pytania z pkt la) odpowiedzi twierdzących: Czy art. 16 ust. 1 lit. a) w związku z art. 10 ust. 3 lit. a) i art. 2 lit. f) dyrektywy 2003/86 należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, które zgodnie ze swoimi przepisami ogranicza (pochodne) prawo pobytu rodziców do okresu trwającego do uzyskania przez dziecko pełnoletniości, może oddalić wniosek o wjazd i pobyt w celu łączenia rodziny złożony przez rodziców, którzy przebywają jeszcze w państwie trzecim, jeżeli uchodźca uzyskał pełnoletniość przed wydaniem w postępowaniu administracyjnym lub sądowym ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie wniosku złożonego w terminie trzech miesięcy po nadaniu statusu uchodźcy?
- 2) Jeżeli w świetle odpowiedzi na pytania z pkt 1 oddalenie wniosku o łączenie rodziny nie jest dopuszczalne:

Jakie wymogi muszą spełniać faktyczne więzi rodzinne w rozumieniu art. 16 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2003/86 w przypadku dołączenia rodziców do uchodźcy, który uzyskał pełnoletniość przed wydaniem rozstrzygnięcia w sprawie wniosku o wjazd i pobyt w celu łączenia rodziny? W szczególności:

- a) Czy wystarczy bycie wstępnym pierwszego stopnia w prostej linii [art. 10 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2003/86], czy też konieczne jest również rzeczywiste prowadzenie życia rodzinnego?
- b) Jeżeli wymagane jest również rzeczywiste prowadzenie życia rodzinnego:
- Jaka intensywność jest w tym celu wymagana? Czy wystarczą na przykład okazjonalne lub regularne odwiedziny, czy konieczne jest mieszkanie razem we wspólnym gospodarstwie domowym, czy też ponadto tworzenie wspierającej się wzajemnie wspólnoty, której członkowie są na siebie zdani?
- c) Czy dołączenie rodziców, którzy znajdują się jeszcze w państwie trzecim i złożyli wniosek o dołączenie do dziecka, któremu nadano status uchodźcy i które uzyskało tymczasem pełnoletniość, wymaga prognozy, zgodnie z którą po wjeździe wskazane osoby (ponownie) podejmą w państwie członkowskim życie rodzinne w sposób wymagany w świetle pytania z pkt 2b)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. 2003, L 251, s. 12).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Niemcy) w dniu 26 czerwca 2020 r. – Bundesrepublik Deutschland / XC**

(Sprawa C-279/20)

(2020/C 378/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Bundesrepublik Deutschland